

ДИРЕКТИВА КОМІСІЇ 2010/43/ЄС

від 1 липня 2010 року
про виконання Директиви 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради,
що стосується організаційних вимог, конфлікту інтересів, порядку ведення бізнесу,
системи управління ризиками та змісту угоди між депозитарієм та керуючою
компанією
(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 року про координацію законів, підзаконних актів та адміністративних положень, що стосуються зобов'язань колективного інвестування в цінні папери (ПСЦП, UCITS) ⁽¹⁾, та зокрема частина 3 статті 12, частина 2 статті 14, частина 6 статті 23, частина 6 статті 33 та частина 4 статті 51,

Оскільки:

- (1) Правила та термінологія щодо організаційних вимог, конфлікту інтересів, порядку ведення бізнесу мають бути приведені у відповідність у найбільш можливому ступені до стандартів, запроваджених у сфері фінансових послуг Директивою 2004/39/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про ринки у фінансових інструментах, що вносить зміни до Директив Ради 85/611/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та Директиви 2000/12/ЄС Європейського Парламенту та Ради та відміняє Директиву Ради 93/22/ЄС ⁽²⁾ та Директиву Комісії 2006/73/ЄС від 10 серпня 2006 року про виконання Директиви 2004/39/ЄС Європейського Парламенту та Ради, що стосується організаційних вимог і умов експлуатації інвестиційних компаній та визначення цілей для даної Директиви ⁽³⁾. Таке вирівнювання, беручи до уваги особливості колективних компаній з управління цінними паперами, дозволяє досягти рівності стандартів не тільки між різними секторами фінансових послуг але й в рамках управління бізнес-активами у більш широкому значенні, коли деякі вимоги Директиви 2006/73/ЄС були поширені деякими державами-членами щодо керуючих компаній, які входять до ПСЦП (UCITS).
- (2) Доцільно прийняти ці правила у формі Директиви, з тим щоб виконання положень були адаптовані до особливостей конкретного ринку і правової системи в кожній державі-члені. Директива також надасть максимальний рівень відповідності режиму, створеного Директивою 2006/73/ЄС.

(3) Хоча принципи, викладені в цій Директиві мають загальне значення для всіх керуючих компаній, вони досить гнучкі для гарантування того, що їхнє застосування та спостереження такого застосування компетентними органами є пропорційним та бере до уваги характер, масштаб та складність бізнесу керуючої компанії та також різноманітність компаній, що входять в сферу застосування Директиви 2009/65/ЄС та різноманітний характер різних ПСЦП (UCITS), які можуть управлятися керуючою компанією.

(4) Що ж стосується дозволеного національним законом, то керуючі компанії мають бути в змозі прийняти заходи для третіх осіб для виконання деяких з їх видів діяльності. Правила щодо виконання мають трактуватися належним чином. Керуюча компанія має зокрема виконувати перевірку відповідності з метою визначення чи можна розглядати виконання обов'язків як кваліфіковані та здатні виконувати функцію, про яку йде мова, беручи до уваги характер функцій, які виконуються третьою стороною. Третя сторона таким чином має виконувати всі вимоги стосовно організаційного характеру та конфлікту інтересів відповідно до виду діяльності, яка буде проводитися. Також з цього слідує те, що керуюча компанія має переконатися у тому, що третя сторона прийняла всі відповідні заходи з метою дотримання зазначених вимог, та здійснювати контроль щодо дотримання цих вимог третьою стороною. Якщо особа, якій делегуються обов'язки є відповідальною за виконання правил щодо делегованих функцій, еквівалентні вимоги щодо організаційного характеру та конфлікту інтересів мають застосовуватися для моніторингу делегованих функцій. Керуюча компанія має бути в змозі брати до уваги в процесі перевірки відповідності той факт, що третя сторона, якій делегуються функції часто підпадає під Директиву 2004/39/ЄС.

(5) Для уникнення застосування різних стандартів щодо керуючих компаній та інвестиційних компаній, які не призначили керуючу компанію, до останніх мають застосовуватися такі ж самі правила поведінки та положення щодо конфлікту інтересів та управління ризиками, як і до керуючих компаній. Таким чином правила цієї Директиви про адміністративні процедури та механізми внутрішнього контролю, як це передбачено належною практикою, мають застосовуватися як до керуючих компаній так і до інвестиційних, які не призначили керуючу компанію, беручи до уваги принцип пропорційності.

⁽¹⁾ ОВ L 302, 17.11.2009, С.32

⁽²⁾ ОВ L 145, 30.04.2004, С.1

⁽³⁾ ОВ L 241, 02.09.2006, С.26

- (6) Директива 2009/65/ЄС вимагає від управляючих компаній використовувати адекватні адміністративні процедури. Для того щоб відповідати цій вимозі, керуючі компанії мають засновувати організаційну структуру оформлену документально, яка чітко приписує обов'язки та забезпечує вільний обмін інформацією між сторонами, які беруть участь. Управляючі компанії також мають створити системи для захисту інформації та безперервності ведення бізнесу і які дозволять їм зняти з себе відповідальність у випадках, коли дії виконуються третьою стороною.
- (7) Управляючі компанії завжди мають підтримувати необхідну базу, яка необхідна для виконання їхніх обов'язків, особливо це стосується найму персоналу з відповідним досвідом, знанням та навичками.
- (8) Зважаючи на забезпечення процедур безпеки обробки даних та обов'язки відновити всі транзакції ПСЦП (UCITS), керуючі компанії повинні мати механізми на місцях, які дозволять їм вчасно та якісно реструвати дані про кожну транзакцію проведену від імені ПСЦП (UCITS).
- (9) Бухгалтерський облік є однією з основних сфер адміністрації ПСЦП (UCITS). Тому вкрай важливо, щоб процедури бухгалтерського обліку у подальшому були класифіковані у імплементаційному законодавстві. Тому ця Директива має захищати принципи щодо того, що всі активи та пасиви, які належать ПСЦП (UCITS) або його інвестиційним відділенням можуть бути ідентифіковані безпосередньо, і що рахунки повинні бути розділені. На додаток, якщо різні класи акцій існують залежно від, наприклад, рівня зборів менеджменту, то повинна бути можливість вилучити безпосередньо з обліку чисту номінальну вартість активів цих різних класів.
- (10) Чіткий розподіл обов'язків серед вищого керівництва та наглядова функція є основними аспектами для здійснення механізмів внутрішнього контролю як вимагає Директива 2009/65/ЄС. Це означає, що вище керівництво є відповідальним за виконання загальної інвестиційної політики як вказано у Регламенті Комісії (ЄС) № 583/2010 від 1 липня 2010 року, виконуючи Директиву 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, що стосується ключової інформації щодо інвестора та умов, яких треба дотримуватися при наданні ключової інформації щодо інвестора або каталогу на носії з довгостроковим зберіганням, але окрім паперових документів або використання сайту⁽¹⁾. Вище керівництво несе відповідальність за інвестиційні стратегії, які є основними показниками стратегічного розподілу активів ПСЦП (UCITS) та інвестиційних методів, які потрібні для проведення адекватної та ефективної політики інвестування. Чіткий розподіл обов'язків має гарантувати те, що має місце адекватний контроль для запевнення у тому, що активи ПСЦП (UCITS) інвестуються згідно до правил фонду або установчих документів та співвідносяться з чинними правовими нормами і рамками ризику кожного ПСЦП (UCITS). Розподіл обов'язків має співвідноситися з обов'язками вищого керівництва та наглядовою функцією згідно чинного державного законодавства та кодексів корпоративного управління. Цілком можливо, що вище керівництво включає в себе декілька або всіх членів Ради Директорів.
- (11) Для переконання у тому, що керуюча компанія має достатній механізм контролю, необхідними є функція відповідності та функція внутрішнього аудиту. Функція нормативно-правової співвіднесеності має бути побудована таким чином, щоб виявляти будь-який ризик невиконання керуючою компанією своїх обов'язків відповідно до Директиви 2009/65/ЄС. Функція внутрішньої ревізії має за мету перевірку та оцінку різноманітних процедур контролю та адміністративних механізмів, які проводить керуюча компанія.
- (12) Дозволити керуючим компаніям гнучкість у розробці системи управління ризиками є необхідним аспектом. Якщо окрема функція системи управління ризиками не є пропорційною або не підходить, то керуюча компанія має продемонструвати, що конкретні гарантії від конфлікту інтересів дозволять самостійне виконання заходів діяльності щодо управління ризиками.
- (13) Директива 2009/65/ЄС зобов'язує керуючі компанії задіяти правила щодо особистих транзакцій. Згідно Директиви 2006/73/ЄС, керуючі компанії мають запобігти, щоб їхні співробітники, які задіяні у конфлікті інтересів або володіють конфіденційною інформацією, у рамках Директиви 2003/6/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2003 року щодо незаконних операцій з цінними паперами та ринковою маніпуляцією (ринкове зловживання)⁽²⁾, вступали в особисті транзакції, що є результатом неправильного використання інформації, отриманої внаслідок їх професійної діяльності.
- (14) Директива 2009/65/ЄС вимагає від керуючих компаній гарантії, що кожен портфель угоди, пов'язаний з ПСЦП (UCITS) може бути відновлений згідно його походження, учасників, характеру, часу та місця укладання. Таким чином є необхідність скласти певні вимоги до обліку портфелю угод та замовлень щодо передплати та погашення.
- (15) Директива 2009/65/ЄС вимагає від керуючих компаній ПСЦП (UCITS) мати відповідні механізми для забезпечення чесного ведення справ з ПСЦП (UCITS) у разі неминучих конфліктів інтересів. Таким чином, керуючі компанії мають впевнитись у тому, що у таких випадках вище керівництво або інший уповноважений орган керуючої компанії проінформований у терміновому порядку, для того щоб вони мали можливість прийняти відповідні рішення, щоб забезпечити справедливе ставлення до ПСЦП (UCITS) та його вкладників.

⁽¹⁾ С.1 ОВ ЄС

⁽²⁾ ОВ L 96, 12. 04.2003, С. 16

- (16) Від керуючих компаній вимагається прийняття, підтримання та застосування ефективної та адекватної стратегії для виконання права голосу як додаток до фінансових інструментів, які утримуються керованими ПСЦП (UCITS), з тим щоб запевнитися, що право голосу реалізується виключно у інтересах ПСЦП (UCITS). У деяких випадках рішення про невиконання права голосу може вважатися як таке, що реалізується виключно у інтересах ПСЦП (UCITS), виходячи з його стратегії інвестування. Проте, для інвестиційної компанії можливість голосувати самій або надавати спеціальні вказівки щодо голосування своєї управлінської компанії - не виключається.
- (17) Зобов'язання щодо інформування вищого керівництва або інших компетентних органів управлінської компанії для того, щоб вони прийняли необхідне рішення, не повинно обмежувати обов'язки керуючих компаній та ПСЦП (UCITS) доповідати, наприклад у своїх періодичних виданнях, про ті ситуації, коли певні організаційні або адміністративні механізми не справджують довіри щодо запобігання ризику. Така звітність має пояснити та обґрунтувати рішення, прийняте управлінською компанією, навіть якщо було прийняте рішення не діяти, беручи до уваги внутрішню політику та процедури, прийняті для запобігання виявлення та врегулювання конфлікту інтересів.
- (18) Директива 2009/65/ЄС зобов'язує управлінські компанії діяти в найкращих інтересах керованих ПСЦП (UCITS) та зберігати цілісність ринку. Певна поведінка, така як вибір часу для операцій на ринку та пізній трейдінг можуть мати згубні наслідки для вкладників та підірвати функціонування ринку. Таким чином, управлінські компанії повинні мати відповідні процедури для запобігання зловживань. Крім того, управлінські компанії мають ввести у дію процедури для захисту від необґрунтованих звинувачень та заходів щодо надмірної торгівлі, беручи до уваги інвестиційні цілі та політику ПСЦП (UCITS).
- (19) Управлінські компанії мають діяти в інтересах ПСЦП (UCITS) при безпосередньому виконанні замовлень при дії від імені ПСЦП (UCITS), або їх передачі третій стороні. При виконанні замовлень від імені ПСЦП (UCITS) управлінські компанії мають вжити всіх можливих заходів для отримання найкращого можливого результату для ПСЦП (UCITS) на постійній основі, беручи до уваги ціни, швидкість, витрати, ймовірність виконання та розрахунків, розмір і характер замовлень або будь-які інші аспекти, які стосуються виконання цього замовлення.
- (20) Для забезпечення виконання управлінською організацією своїх функцій з належною майстерністю, увагою та старанністю в інтересах ПСЦП (UCITS) відповідно до Директиви 2009/65/ЄС, необхідно встановити правила щодо обробки замовлення.
- (21) Деякі збори, комісійні або негрошові винагороди можуть бути виплачені або заборонені управлінськими компаніями, оскільки вони можуть вплинути на дотримання вимог, викладених у Директиві 2009/65/ЄС, про те що управлінські компанії мають діяти чесно, справедливо та професійно у інтересах ПСЦП (UCITS). Таким чином необхідно визначити у яких випадках деякі збори, комісійні або негрошові винагороди можуть бути виплачені без порушення цих принципів.
- (22) Міжнародна діяльність управлінських компаній створює проблеми взаємовідносин між управлінською компанією та депозитарієм ПСЦП (UCITS). Для забезпечення необхідної правової визначеності, основні елементи угоди між депозитарієм ПСЦП (UCITS) та управлінською компанією, якщо управлінська компанія заснована у державі-члені, окрім держави-члена, де засновано ПСЦП (UCITS), повинні бути зазначені в цій Директиві. Враховуючи необхідність забезпечення того, щоб ця угода належним чином виконувала свою мету, необхідно передбачити правила конфлікту правових норм, які відхиляються від статей 3 та 4 Регламенту (ЄС) № 593/2008 Європейського Парламенту та Ради від 17 червня 2008 року про право щодо договірних зобов'язань (Рим I) ⁽¹⁾ таким чином, що застосоване право до цієї угоди має бути законом держави-члена ПСЦП (UCITS).
- (23) Директива 2009/65/ЄС містить зобов'язання створити критерії оцінювання адекватності процесу управління ризиками управлінської компанії. Такі критерії фокусуються на створенні адекватної та задокументованої політики управління ризиками, яка має застосовуватися управлінськими компаніями. Дана політика повинна дозволити керуючим компаніям оцінювати ризики позицій в межах портфельів, якими вони управляють та долю цих індивідуальних ризиків у формуванні загального ризику. Організація політики управління ризиками має носити адекватний та пропорційний характер щодо характеру, масштабу та складності діяльності управлінської компанії та ПСЦП (UCITS), якими вона управляє.
- (24) Періодичне оцінювання, моніторинг та перегляд політики управління ризиками управлінськими компаніями є також критерієм оцінювання адекватності процесу управління ризиками. Цей критерій також включає в себе огляд ефективності заходів, що використовуються для усунення будь-яких недоліків у виконанні процесу управління ризиками.

⁽¹⁾ ОВ L 177, 04.07.2008, С. 6

(25) Як суттєвий критерій оцінки адекватності процесу управління ризиками, пропорційні та ефективні методи вимірювання ризику мають використовуватися управлінськими компаніями у будь-який час для оцінювання можливих ризиків, які можуть мати місце під час роботи з ПСЦП (UCITS), якими вони управляють. Ці угоди базуються на загальних практиках, узгоджених компетентними органами держав-членів. Вони включають в себе як кількісні показники, які стосуються кількісних ризиків, так і якісні методи. Системи обробки електронних даних та інструменти, які використовуються для розрахунку кількісних засобів мають бути інтегровані один з одним або з фронт-офісом та розрахунковими заявами. Методи вимірювання ризиків мають забезпечувати адекватне вимірювання ризиків у періоди підвищеної турбулентності ринку і переглядатися по мірі необхідності в інтересах вкладників. Вони також мають забезпечувати адекватне оцінювання їх концентрації та взаємодії відповідних ризиків на рівні портфеля.

(26) Основною метою системи управління функціональними ризиками є те, що інвестиційні рамки встановлені Директивою 2009/65/ЄС, такі як глобальна концентрація ризику та концентрація партнерського ризику – беруться до уваги управлінськими компаніями. Тому критерії повинні бути визначені як щодо підрахування глобальної концентрації ризику, так і щодо партнерського ризику.

(27) Існує необхідність у визначенні критерію, який пояснює ця Директива щодо того, як глобальний ризик може бути вирахований, включаючи використання методу зобов'язань, об'єм ризику та методології оцінювання передового ризику. Також слід зазначити головні елементи методології, відповідно до яких управлінська компанія може розраховувати партнерський ризик. При застосуванні цих правил необхідно враховувати методи, які використовуються, в тому числі принципи, що застосовуються у механізмах забезпечення для зниження відкритості ПСЦП (UCITS) до партнерського ризику, так само як і використання хеджінгу та домовленостей щодо нетінгу, що розроблені компетентними органами, які працюють у Європейському Комітеті Регулювання цінних паперів.

(28) Згідно Директиви 2009/65/ЄС, управлінські компанії зобов'язані застосовувати процес для точної та незалежної оцінки вартості деривативів поза межами біржі. Тому ця Директива встановлює детальні правила цього процесу відповідно до Директиви Комісії 2007/16/ЄС від 19 березня 2007 року виконуючи Директиву Ради 85/611/ЄЕС щодо координації законів, регламентів та адміністративних положень, які стосуються гарантій щодо колективного інвестування в цінні папери ПСЦП (UCITS), та пояснення деяких визначень ⁽¹⁾. Відповідно до належної практики, управлінські компанії мають

застосовувати ці вимоги щодо інструментів ПСЦП (UCITS) для оцінювання ризиків еквівалентних до тих, що були підвищені позабіржовими деривативами, як ті що стосуються неліквідності продукту та складності структури окупності. Відповідно, управлінські компанії повинні вжити заходів та процедур відповідно до статті 44 щодо менш ліквідних та важких цінних паперів та інструментів грошового ринку, які потребують методи оцінювання на основі моделі.

(29) Директива 2009/65/ЄС зобов'язує управлінські компанії надавати відповідним компетентним органам інформацію щодо видів деривативних інструментів, у які ПСЦП (UCITS) зробило своє інвестування, основних ризиків, застосованих кількісних обмежень та методів оцінки ризиків пов'язаних з подібними операціями. Мають бути вказані зміст та процедури, яких дотримується управлінська компанія.

(30) Відбулося консультування щодо технічних порад з Європейською Комісією щодо Регулювання цінних паперів, яка була створена відповідно до рішення Комісії 2009/77/ЄС ⁽²⁾.

(31) Заходи, передбачені у цій Директиві відповідають висновку Комітету Європейських цінних паперів,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила виконання Директиви 2009/65/ЄС:

- які визначають процедури та заходи, про які йдеться у підпункті (а) другого пункту частини 1 статті 12, а також структури та організаційні вимоги для мінімізації конфліктів інтересів, про які йдеться у підпункті (б) другого пункту частини 1 статті 12;
- які встановлюють критерії для чесних і справедливих дій з належним вмінням, увагою та старанністю у інтересах ПСЦП (UCITS) та критеріїв для визначення типу конфлікту інтересів, визначаючи принципи необхідні для того, щоб забезпечити використання ресурсів ефективно, визначаючи кроки, які залучені задля виявлення, попередження, контролю та повідомлення про конфлікти інтересів, згадані у частині 1 і 2 статті 14;
- стосовно відомостей, які повинні бути включені в угоду між депозитарієм та управлінською компанією згідно частини 5 статті 23 та частини 5 статті 3; та

⁽¹⁾ ОВ L 79, 20.03.2007, С.11

⁽²⁾ ОВ L 25, 29.01.2009, С.18

4. стосовно процесу управління ризиками, зазначеного в частині 1 статті 51, зокрема критеріїв оцінки відповідності процесу управління ризиками, що виконується управлінською компанією та політики управління ризиками та процесів, заходів, процедур, та механізмів для оцінки та управління ризику, що стосуються цих критеріїв.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива повинна застосовуватись до управлінських компаній, що займаються підприємницькою діяльністю в сфері інструментів спільного інвестування в обігові цінні папери ПСІЦП (UCITS), як передбачено в частині 2 статті 6 Директиви 2009/65/ЄС.

Розділ V цієї Директиви також повинен застосовуватися до депозитаріїв, що здійснюють свою діяльність відповідно до положень Розділу IV та статті 3 розділу V Директиви 2009/65/ЄС.

2. Положення цього Розділу, статті 12 Розділу II і Розділів III, IV та VI з відповідними змінами застосовуються до інвестиційних компаній, які не є управлінськими компаніями, відповідно до Директиви 2009/65/ЄС.

В цьому випадку «управлінська компанія» повинна вважатись інвестиційною компанією.

Стаття 3

Визначення

Для виконання цієї Директиви наступні визначення повинні застосовуватися в додаток до визначень, встановлених Директивою 2009/65/ЄС:

1. Клієнт – будь-яка фізична або юридична особа або підприємство включаючи ПСІЦП (UCITS), якому управлінська компанія надає послуги колективного управління портфелем або послуги зазначені в частині 3 статті 6 Директиви 2009/65/ЄС;
2. Вкладник – будь-яка фізична або юридична особа, власник одної або більше позицій в ПСІЦП (UCITS);
3. Компетентна особа по відношенню до управлінської компанії – будь-хто з наступних:

(a) директор, партнер або менеджер управляючої компанії;

(b) співробітник управлінської компанії, або будь-яка інша фізична особа, послуги якої в розпорядженні та під контролем управлінської компанії або яка бере участь в наданні управлінською компанією послуги колективного управління портфелем;

(c) фізична особа, яка бере безпосередню участь в наданні послуг управляючої компанії за дорученням третьої сторони з метою надання управляючою компанією послуги колективного управління портфелем;

4. вище керівництво – особа або особи, які фактично керують діяльністю управлінської компанії відповідно до пункту (b) частини 1 статті 7 Директиви 2009/65/ЄС;
5. рада директорів – правління директорів управлінської компанії;
6. наглядова функція – відповідні особи, орган або органи, відповідальні за контроль над вищим керівництвом, оцінюванням та регулярним оглядом відповідності та ефективності процесів управління ризиками а також заходів, угод та процедур, задіяних для виконання умов Директиви 2009/65/ЄС;
7. ризик контрагента – ризик втрати для ПСІЦП (UCITS) в результаті того, що контрагент по угоді може не виконати своїх зобов'язань до здійснення кінцевих розрахунків;
8. ризик браку ліквідності полягає в тому, що позиції обмеженої вартості в портфелі ПСІЦП (UCITS) не можуть бути продані, ліквідовані або закриті в досить короткі терміни, таким чином здатність ПСІЦП (UCITS) виконувати в будь-який час умови частини 1 статті 84 Директиви 2009/65/ЄС ставиться під загрозу;
9. ринковий ризик – ризик втрати для ПСІЦП (UCITS) в результаті коливання ринкової вартості позицій в портфелі ПСІЦП (UCITS), пов'язаної зі змінами ринкових чинників, таких як процентні ставки, валютні курси, курси акцій та вартості товару або платоспроможність емітента;
10. виробничий ризик – ризик втрати для ПСІЦП (UCITS) в результаті невідповідних внутрішніх процесів, спаду продуктивності праці персоналу, перебоїв виробничих процесів або від зовнішніх чинників, таких як юридичний та інформаційний ризик, а також ризик торгових, розрахункових та оцінюючих процедур, що здійснюються від імені ПСІЦП (UCITS).

Термін “рада директорів” зазначений в пункті 5 першої частини не включає в себе наглядову раду, якщо управлінські компанії мають подвійну структуру, яка складається з ради директорів та наглядової ради.

РОЗДІЛ II

**АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ ТА МЕХАНІЗМИ
КОНТРОЛЮ**

(пункт (а) частини 1 статті 12 та пункт (с) частини 1 статті
14 Директиви 2009/65/ЄС)

*СЕКЦІЯ 1***Загальні принципи***Стаття 4***Загальні вимоги до процедур та організації**

1. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній виконання таких умов:

- (а) встановити, впровадити та підтримувати процедури прийняття рішень та організаційну структуру, яка чітко і обґрунтовано визначає порядок підпорядкованості та розподіляє функції та обов'язки;
- (б) забезпечити надання компетентним органам інформації про процедури, яких необхідно дотримуватися для виконання ними своїх обов'язків;
- (с) встановити, впровадити та підтримувати належні механізми внутрішнього контролю, спрямовані на забезпечення відповідності рішень та процедур на всіх рівнях управляючої компанії;
- (д) встановити, впровадити та підтримувати ефективне внутрішнє звітування та надання інформації на всіх відповідних рівнях управляючої компанії, а також обмін інформацією з залученою до процесу третьою стороною;
- (е) підтримувати належне і чітке ресстрування справ та внутрішньої організації.

Держави-члени повинні впевнитися, що управляючі компанії приймають до уваги інформацію щодо характеру, масштабу та складності діяльності управляючої компанії, а також характеру та спектру послуг і заходів цієї діяльності.

2. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній встановлення, впровадження та підтримки належних систем і процедур для забезпечення захисту, цілісності та конфіденційності інформації, беручи до уваги характер даної інформації.

3. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній встановлення, впровадження та підтримки належної стратегії безперервного ведення справ, спрямованої на забезпечення, у разі припинення своїх систем та процедур, збереження важливої інформації та функцій, та підтримки діяльності і надання послуг, або,

якщо це неможливо, своєчасно забезпечити відновлення такої інформації та діяльності.

4. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній встановлення, впровадження та підтримки облікової політики та процедур, які дозволять, за вимогою компетентного органу, своєчасно надати йому фінансові звіти, які достовірно і об'єктивно відображають фінансове становище управляючої компанії, та які відповідають всім стандартам та правилам бухгалтерського обліку.

5. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній здійснення контролю, та на регулярній основі проведення оцінювання відповідності та ефективності їхніх систем, механізмів внутрішнього контролю та заходів передбачених відповідно до частин 1-4, і прийняття необхідних заходів для усунення будь-яких недоліків.

*Стаття 5***Ресурси**

1. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній наймати на роботу працівників з навиками, знаннями та досвідом необхідним для виконання покладених на них обов'язків.

2. Держави-члени повинні забезпечити збереження управляючими компаніями необхідних ресурсів та досвіду для здійснення ефективного контролю діяльності третіх сторін на підставі домовленості з управляючою компанією, особливо щодо механізмів управління ризиками.

3. Держави-члени повинні вимагати від управляючих компаній гарантій того, що виконання декількох функцій компетентними особами не може і не буде заважати сумлінному, добросовісному і професійному виконанню ними будь-якої конкретної функції.

4. Держави-члени повинні гарантувати, що для виконання цілей, зазначених в частинах 1, 2 і 3 управляючі компанії мають враховувати характер, масштаб та складність діяльності управляючої компанії, а також характер та спектр послуг і заходів у ході цієї діяльності.

*СЕКЦІЯ 2***Адміністративні та бухгалтерські процедури***Стаття 6***Розгляд скарг**

1. Держави-члени вимагають від управлінських компаній створення, впровадження та підтримки ефективних і прозорих процедур для обґрунтованого та оперативного розгляду скарг, отриманих від інвесторів.

2. Держави-члени вимагають від управлінських компаній запис кожної скарги та заходів для її вирішення.

3. Інвестори повинні мати змогу звертатися щодо скарг безкоштовно. Інформація щодо процедур, зазначених у частині I також надається безкоштовно.

Стаття 7

Електронна обробка даних

1. Держави-члени вимагають від управлінських компаній застосування спеціальних механізмів для впровадження відповідних електронних систем з метою забезпечення своєчасного та належного обліку кожного портфеля цінних паперів або замовлення про підписку або погашення для співвіднесеності з статтями 14 та 15.

2. Держави-члени повинні вимагати від управлінських компаній забезпечення високого рівня безпеки під час обробки електронних даних а також, у разі потреби, цілісності та конфіденційності записаної інформації.

Стаття 8

Процедури бухгалтерського обліку

1. Держави-члени повинні вимагати від управлінських компаній забезпечення використання облікової політики та процедур, зазначених у частині 4 статті 4 щодо забезпечення захисту вкладників.

Бухгалтерський облік ПСЦП (UCITS) має проводитися таким чином, щоб всі активи та пасиви ПСЦП (UCITS) можна було ідентифікувати у будь-який час.

Якщо ПСЦП (UCITS) має різні сектори інвестування, то окремі облікові записи мають підтримуватися для цих секторів.

2. Держави-члени повинні вимагати від управлінських компаній мати встановлені, запроваджені та підтримані облікові механізми та процедури згідно правилам бухгалтерського обліку ПСЦП (UCITS) держави-члена, для того щоб переконатися у тому, що розрахунок вартості чистих активів кожного ПСЦП (UCITS) проводиться чітко, на основі бухгалтерського обліку, і що передплата та погашення замовлення може бути належним чином виконана при чистих активах.

3. Держави-члени повинні вимагати від управлінських компаній встановлювати відповідні процедури для забезпечення якісного та чіткого оцінювання активів та пасивів ПСЦП (UCITS) згідно застосованих правил наведених у статті 85 Директиви 2009/65/ЄС.

СЕКЦІЯ 3

Механізми внутрішнього контролю

Стаття 9

Контроль який виконується за допомогою вищого керівництва та наглядової функції

1. Держави-члени повинні вимагати від управлінських компаній, під час розподілу внутрішніх функцій, забезпечити те, щоб вище керівництво, а по можливості і наглядова функція, були відповідальними за виконання управлінською компанією зобов'язань згідно Директиви 2009/65/ЄС.

2. Управлінська компанія має забезпечити, щоб її вище керівництво:

- (a) відповідало за виконання загальної політики інвестування для кожного керованого ПСЦП (UCITS), як зазначено у відповідних випадках, у каталозі, правила фонду та інструменти включення інвестиційної компанії;
- (b) здійснювало контроль затвердження інвестиційних стратегій для кожного керованого ПСЦП (UCITS);
- (c) несло відповідальність за те, щоб управлінська компанія мала постійну та ефективну функцію відповідності, про яку йдеться у статті 10, навіть якщо ця функція виконуються третьою стороною;
- (d) забезпечувало та перевіряло, на періодичній основі, що інвестиційна політика, інвестиційні стратегії та ліміти ризику кожного керованого ПСЦП (UCITS) реалізовані правильно та ефективно, навіть якщо функція управління ризиками здійснюється третьою стороною.
- (e) затверджувало та оглядало, на періодичній основі, адекватність внутрішніх процедур для здійснення інвестиційних рішень для кожного керованого ПСЦП (UCITS), з тим щоб забезпечити відповідність таких рішень до інвестиційних стратегій;
- (f) затверджувало та оглядало, на періодичній основі, політику управління ризиками, методи, процеси та механізми, які використовуються для виконання даної політики, як у статті 38, включаючи систему лімітування ризиків для кожного керованого ПСЦП (UCITS).

3. Управляюча компанія має забезпечити те, що вище керівництво, а по можливості і наглядова функція, мають:

- (a) проводити оцінювання та періодичний огляд ефективності політик, механізмів та процедур, прийнятих для дотримання зобов'язань Директиви 2009/65/ЄС.
- (b) вжити відповідні заходи для усунення будь-яких порушень.

4. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній отримання вищим керівництвом, на постійній основі, принаймні щорічно, письмової доповіді з питань відповідності, внутрішнього аудиту та питань управління ризиками, зокрема вказувати, чи були прийняті корегувальні заходи у випадку недоліків.

5. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній отримання вищим керівництвом на постійній основі доповідей щодо виконання інвестиційних стратегій та внутрішніх процедур по прийняттю інвестиційних рішень згідно пунктам (b) та (e) частини 2.

6. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній отримання наглядовою функцією, якщо така існує, на постійній основі, письмової доповіді з питань по частині 4.

Стаття 10

Постійна функція відповідності

1. Держави-члени мають запевнитися, що управляючі компанії створюють, впроваджують та підтримують адекватні політики та процедури, вироблені для визначення будь-якого ризику невиконання управляючими компаніями відповідності обов'язкам згідно Директиви 2009/65/ЄС, та пов'язаних ризиків, а також створити адекватні заходи та процедури для мінімізації цих ризиків та дати можливість компетентним органам для ефективного застосування своїх повноважень згідно Директиви.

Держави-члени мають запевнитися, що управляючі компанії беруть до уваги характер, масштаб та складність діяльності компаній, а також характер і спектр послуг та заходів здійснених в рамках цієї діяльності.

2. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній створення та підтримки постійної та ефективної функції відповідності, яка працює незалежно і має наступні відповідальності:

- (a) спостерігати, та на постійній основі оцінювати адекватність та ефективність заходів, політик та процедур запроваджених згідно частини 1, та заходів прийнятих для усунення будь-яких недоліків згідно обов'язків управляючих компаній.
- (b) консультувати та надавати допомогу відповідним людям, які несуть відповідальність за здійснення послуг та дій відповідно до обов'язків управляючих компаній згідно Директиви 2009/65/ЄС.

3. З метою забезпечення функції відповідності, відповідно до частини 2, для виконання своїх обов'язків незалежно та належним чином, керуючі компанії мають забезпечувати виконання наступних умов:

- (a) функція відповідності повинна мати повноваження, досвід, ресурси та доступ до відповідної інформації;

(b) відповідна особа має бути призначена для виконання функції відповідності і для будь-якої звітності на постійній основі, принаймні щорічно, вищому керівництву з питань відповідності, особливо указуючи чи були прийняті відповідні заходи для усунення тих чи інших недоліків;

(c) відповідні люди, які виконують функцію відповідності не мають бути залучені у ті послуги чи дії, за якими вони спостерігають;

(d) метод визначення винагороди відповідних осіб, які представляють функцію відповідності не має впливати на об'єктивність їх роботи.

Однак управляюча компанія не повинна дотримуватися підпунктів (c) та (d) першого пункту, коли вона може продемонструвати з урахуванням характеру, масштабу та складності бізнесу, і характеру та спектру послуг та роботи, що ця вимога не є пропорційною і її функція відповідності діє ефективно.

Стаття 11

Функція постійного внутрішнього аудиту

1. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній, там де це можливо та пропорційно з урахуванням характеру, масштабу та складності бізнесу і характеру та спектру заходів управління колективного портфелю, прийнятих під час ведення цього бізнесу, створити та підтримувати функцію внутрішнього аудиту, яка є окремою та незалежною від всіх інших функцій представлених керуючою компанією.

2. Функція внутрішнього аудиту, представлена у частині 1 повинна мати наступні завдання:

- (a) створити, впровадити та підтримувати план аудиту для перевірки та оцінки систем управління компанії, механізмів та методів внутрішнього контролю;
- (b) видати рекомендації, засновані на результатах проведеної роботи згідно пункту (a);
- (c) перевірити відповідність до рекомендацій розкритих у пункті (b);
- (d) зробити доповідь щодо питань внутрішнього аудиту згідно частини 4 статті 9.

Стаття 12

Функція постійного управління ризиками

1. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній створення та підтримки функції постійного управління ризиками.

Стаття 13

2. Функція постійного управління ризиками, яка згадується в частині 1, має бути ієрархічно та функціонально незалежною від інших робочих одиниць.

Проте, держави-члени можуть дозволити управляючим компаніям відійти від цього зобов'язання, якщо таке відхилення є відповідним та не суперечить характеру, масштабу та складності бізнесу, який веде управляюча компанія та ПСЦП (UCITS), яким вона керує.

Управляюча компанія має продемонструвати, що належні заходи щодо захисту від конфлікту інтересів були запроваджені, щоб дозволити незалежне виконання заходів щодо управління ризиками і що процес управління ризиками відповідає вимогам статті 51 Директиви 2009/65/ЄС.

3. Функція постійного управління ризиками має:

- (a) впроваджувати політику та процедури управління ризиками;
- (b) забезпечити відповідність до системи лімітування ризиків ПСЦП (UCITS), включаючи законодавчо встановлені рівні, що стосуються глобального та партнерського ризиків відповідно до статей 41, 42 та 43;
- (c) консультувати Раду Директорів стосовно визначення ризиків кожної керованої ПСЦП (UCITS);
- (d) надавати регулярні доповіді Раді Директорів та, якщо доречно, наглядову функцію щодо:
 - (i) відповідності поточного рівня ризику, понесеного керованою ПСЦП (UCITS) та рівня ризику затвердженого для цієї ПСЦП (UCITS);
 - (ii) відповідності кожної керованої ПСЦП (UCITS) до системи лімітування ризиками;
 - (iii) ефективності та адекватності процесу управління ризиками, особливо роблячи акцент на тому, чи були запроваджені відповідні заходи для усунення недоліків;
- (e) впроваджувати регулярні доповіді вищому керівництву щодо поточного рівня ризику понесеного кожною керованою ПСЦП (UCITS) та всіх можливих або передбачених порушень лімітів ризиків, для впевненості, що швидкі та відповідні заходи можуть бути впровадженими;
- (f) огляд та підтримка, де можливо, всіх механізмів та процедур впроваджених для оцінки дериватив ОТС згідно статті 44.

4. Функція постійного управління ризиками повинна мати відповідні повноваження та доступ до відповідної інформації для виконання завдань, як викладено у частині 3.

Особисті операції

1. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній створення, впровадження та підтримки механізмів спрямованих на запобігання наступних дій у випадках, якщо відповідні люди, які займаються цією діяльністю, можуть спричинити виникнення конфлікту інтересів або ті, хто має доступ до внутрішньої інформації згідно частини 1 статті 1 Директиви 2009/65/ЄС або до конфіденційної інформації стосовно ПСЦП (UCITS) або операцій з чи для ПСЦП (UCITS) шляхом чинної діяльності, яка здійснюється ними від імені управляючої компанії:

- (a) укладання особистої операції, яка б виконувала хоча б один з цих критеріїв:
 - (i) що особа не має право розпочинати особисту операцію згідно значення Директиви 2003/6/ЄС;
 - (ii) вона включає зловживання або неправомірне використання конфіденційної інформації;
 - (iii) вона вступає або може вступити у конфлікт з зобов'язанням управляючої компанії згідно Директиви 2003/65/ЄС або Директиви 2004/39/ЄС;
- (b) консультування або забезпечення, окрім в ході належного прийняття на роботу або угоди щодо надання послуг, будь-якої іншої особи щодо укладання операції у фінансових інструментах, яка, будучи особистою операцією відповідної особи, відповідає підпункту (a) цієї частини або підпунктам (a) чи (b) другої частини статті 25 Директиви 2006/73/ЄС або іншим чином представляє собою зловживання інформації щодо замовлень, які є на розгляді;
- (c) оголошення, окрім в ході належного прийняття на роботу або угоди щодо надання послуг, та без упередження до підпункту (a) статті 3 Директиви 2003/6/ЄС, будь-якої інформації іншій особі, якщо відповідна особа знає або вірогідно має знати, що в результаті цього оголошення інша особа виконає або можливо виконає одну з наступних дій:
 - (i) розпочне операцію у фінансових інструментах, якщо особиста операція відповідної особи відповідає підпункту (a) цієї частини або підпунктам (a) чи (b) другої частини статті 25 Директиви 2006/73/ЄС або іншим чином представляє собою зловживання інформації щодо замовлень, які є на розгляді;
 - (ii) консультування або забезпечення іншої особи щодо початку подібної операції.

2. Механізми, які вимагаються частиною 1 мають бути розроблені, щоб забезпечити, що:

- (a) кожна відповідна особа, яка охоплюється частиною 1, попереджається про обмеження щодо особистих операцій та заходів, встановлених управляючою

- компанією щодо особистих операцій та розголошення інформації згідно частини 1;
- (b) управляюча компанія інформується швидко про будь-яку особисту операцію, розпочату відповідною особою, шляхом повідомлення про цю операцію або будь-якою іншою процедурою для повідомлення управляючої компанії про операцію;
- (c) звіт про особисту операцію надається управляючій компанії або реєструється нею, включаючи будь-які дозволи чи заборони пов'язані з цією операцією.

Для цілей підпункту (b) першого пункту, коли деякі дії виконуються третьою стороною, управляюча компанія має забезпечити, що особа, яка здійснює діяльність, підтримує звіт про особисті операції, розпочаті відповідними особами та надає управляючій компанії потрібну інформацію за запитом.

3. Частина 1 та 2 не повинні використовуватися до наступних видів особистих операцій:

- (a) особисті операції, укладені через дискретний портфель управління послугами, у тому випадку коли не існує попередньої домовленості щодо операції між керівником портфелю та відповідною особою або іншою особою, на рахунок якої здійснюється операція;
- (b) особисті операції у ПСЦП (UCITS) або одиницях колективних підприємств, які є об'єктом чинного законодавства держави-члена, що вимагає відповідний рівень поширення ризику для активів, у тому випадку, коли відповідна особа або особа на рахунок якої здійснюється операція, не є учасниками управління даного підприємства.

4. Для цілей частин 1, 2 та 3 цієї статті, «особисті операції» мають таке ж значення як і у статті 11 Директиви 2006/73/ЄС.

Стаття 14

Запис операцій портфелю

1. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній, для кожного портфелю ПСЦП (UCITS), забезпечення того, що запис про інформацію, якої достатньо для відновлення деталей замовлення та виконаної операції був здійснений без затримок.

2. Запис згідно частини 1 має включати в себе наступне:

- (a) ім'я або інше позначення ПСЦП (UCITS) та особу, яка діє від імені ПСЦП (UCITS);
- (b) деталі необхідні для визначення фінансового інструменту, який використовується;
- (c) кількість;
- (d) тип замовлення транзакції;

- (e) ціну;
- (f) для замовлень, час та дату передачі замовлення та ім'я або іншу назву особи, якій було передане замовлення, або для операції, дату та точний час, коли було прийняте рішення виконати операцію;
- (g) ім'я людини, яка передає замовлення або виконує операцію;
- (h) де можливо, причини анулювання замовлення;
- (i) для виконаних операцій, визначення партнера та місце виконання.

Для цілей підпункту (i) першого пункту «місце виконання» означає регульований ринок відповідно до пункту 14 частини 1 статті 4 Директиви 2004/39/ЄС, багатофункціональну торговельну систему згідно пункту 15 частини 1 статті 4 цієї Директиви, систематичний інтерналізатор згідно пункту 7 частини 1 статті 4 цієї Директиви, або створювач ринку або інший постачальник ліквідності чи будь-яка самостійна подібна функція в третій країні для функцій, представлених будь-чим з вищезгаданого.

Стаття 15

Запис замовлень передплати та викупу

1. Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній забезпечення того, щоб отримані ПСЦП (UCITS) замовлення передплати та погашення були централізовані та записані одразу по отриманню такого замовлення.

2. Ці записи мають включати наступні аспекти:

- (a) відповідний ПСЦП (UCITS);
- (b) особа, яка подає замовлення;
- (c) особа, яка приймає замовлення;
- (d) інформація та час замовлення;
- (e) строки та шляхи сплати;
- (f) тип замовлення;
- (g) інформація про виконання замовлення;
- (h) число найменувань передплачених чи погашених;
- (i) ціна передплати та погашення для кожного найменування;
- (j) загальна вартість передплачених чи погашених найменувань;
- (k) загальна вартість, включаючи передплату або чисту суму після погашення.

*Стаття 16***Вимоги ведення облікової документації**

1. Держави-члени мають право вимагати від компаній збереження даних, зазначених у статтях 14 і 15, протягом не менше 5 років.

Однак компетентні органи, за виняткових обставин, можуть вимагати від керуючих компаній збереження будь-якого або всіх цих записів протягом більш тривалого періоду, що визначається характером інструмента або угоди портфеля, де це необхідно, щоб дати можливість органу управління виконувати свої наглядові функції відповідно до Директиви 2009/65/ЄС.

2. Після припинення дії дозволу для компанії, держави-члени або компетентні органи можуть вимагати від управляючої компанії збереження звітів, вказаних в частині 1, на період 5 років.

Якщо керуюча компанія передає свої обов'язки по відношенню до ПСЦП (UCITS) іншій керуючій компанії, держави-члени або компетентні органи можуть вимагати, щоб записи відповідно до заходів, що були проведені за останні 5 років, були доступні новій управляючій компанії.

3. Записи повинні зберігатися так, щоб інформація була доступна для подальшого звернення до неї компетентного органу, і в такій формі та таким чином, щоб зберігалися наступні умови:

- (a) компетентний орган повинен мати можливість легкого доступу до інформації і можливість відтворити кожний ключовий етап діяльності кожного угоди портфелю;
- (b) повинна існувати можливість коригування та внесення поправок, а внесені раніше виправлення та зміни до тексту могли б бути легко встановлені;
- (c) розгляд записів з іншої сторони та під іншим значенням з метою маніпуляції або зміни має бути неможливим.

РОЗДІЛ III

КОНФЛІКТИ ІНТЕРЕСІВ

(Пункт (b) частини 1 статті 12 та пункт (d) частини 1 і пункт (c) частини 2 статті 14 Директиви 2009/65/ЄС)

*Стаття 17***Критерії визначення конфлікту інтересів**

1. Держави-члени повинні забезпечити, що для цілей визначення типів конфліктів інтересів, що виникають під час їх діяльності та під час надання послуг, і наявність яких може нашкодити інтересам UCITS, управляючі компанії беруть до уваги, на умовах мінімальних показників, той факт, що управляючі компанії або відповідні особи, або особа, яка безпосередньо або частково пов'язана з

керуючою компанією в сфері управління, знаходяться в будь-якій з наступних ситуацій, в результаті забезпечення колективного управління портфелем діяльності або на інших підставах:

- (a) управляюча компанія або відповідна особа може отримати фінансову вигоду, або уникнути фінансових втрат, за рахунок UCITS;
- (b) управляюча компанія або відповідна особа зацікавлена в результаті таких послуг або діяльності, що надаються ПСЦП (UCITS) або іншому клієнту, або операції, що виконується від імені ПСЦП (UCITS) або іншого клієнта, що відрізняється від інтересу ПСЦП (UCITS) в такому результаті;
- (c) управляюча компанія або відповідна особа діють з метою фінансової або іншої вигоди на користь інтересів іншого клієнта або групи клієнтів, нехтуючи інтересами ПСЦП (UCITS);
- (d) управляюча компанія або відповідна особа надає ті самі послуги і здійснює ту саму діяльність не тільки для ПСЦП (UCITS), але й для іншого клієнта або клієнтів, які не належать до ПСЦП (UCITS);
- (e) управляюча компанія або відповідна особа отримує або буде отримувати від особи, що не належить до ПСЦП (UCITS), додаткове заохочення, крім стандартної комісії або плати за послуги, у зв'язку з колективним управлінням портфелем діяльності, що надається для ПСЦП (UCITS), у вигляді коштів, товарів або послуг.

2. Держави-члени, під час визначення типів конфліктів інтересів, мають право вимагати від керуючих компаній прийняття до уваги:

- (a) інтересів керуючої компанії, у тому числі тих, що випливають з її приналежності до групи або форми надання послуг та видів діяльності, інтересів клієнтів і обов'язків керуючої компанії відповідно до ПСЦП (UCITS);
- (b) інтересів двох або більше керованих ПСЦП (UCITS).

*Стаття 18***Політика конфлікту інтересів**

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії розробили, впровадили і підтримували ефективну політику конфлікту інтересів. Ця політика має бути викладена в письмовій формі і повинна відповідати розміру та організації компанії, а також її направленню, масштабам і складності її бізнесу.

Якщо керуюча компанія є членом певної групи, політика повинна також брати до уваги будь-які обставини, які компанія усвідомлює або повинна усвідомлювати, що можуть призвести до конфлікту інтересів як наслідок структури або бізнес-діяльності інших членів групи.

2. Політика конфлікту інтересів, встановлена відповідно до частини 1, повинна включати наступне:

- (a) визначення, з посиланням на колективний портфель управління діяльністю, що здійснюється безпосередньо або від імені керуючої компанії, обставин, які складають або можуть спричинити конфлікт інтересів, що тягне за собою ризик на матеріальному рівні шкоди інтересам ПСЦП (UCITS), або одному чи декільком іншим клієнтам;
- (b) процедури, що мають бути виконані та заходи, що повинні бути прийняті з метою врегулювання конфліктів.

Стаття 19

Неупередженість при врегулюванні конфлікту

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури та заходи, передбачені у пункті (b) частини 2 статті 18 були визначені, для забезпечення того, щоб відповідні особи, що займаються різними видами підприємницької діяльності і мають відношення до конфлікту інтересів, вели цю діяльність на належному незалежному рівні, що відповідає розмірам та спрямуванню діяльності управляючої компанії та групи, до якої вона належить, і відповідно до матеріальної відповідальності, яку вони несуть по відношенню до інтересів клієнтів.

2. Порядок дій та заходи, які повинні бути прийняті відповідно до пункту (b) частини 2 статті 18, повинні включати наступні пункти, де це необхідно і доцільно для керуючої компанії, задля забезпечення необхідного ступеня незалежності:

- (a) ефективні процедури, що передбачають запобігання та контроль обміну інформацією між відповідними особами, що беруть участь у діяльності колективного управління портфелем, пов'язаній з ризиком конфлікту інтересів, де обмін інформацією може нанести шкоду інтересам одного або декількох клієнтів;
- (b) окремий нагляд за відповідними особами, головні функції яких включають виконання діяльності колективного управління портфелем від імені, або надання послуг для, клієнтів або інвесторів, чий інтереси можуть вступати в конфлікт, або які іншим чином представляють різні інтереси, які можуть вступати в конфлікт, в тому числі і інтереси керуючої компанії;
- (c) усунення будь-якого прямого зв'язку між винагородою відповідних осіб, які займаються безпосередньо одним видом діяльності і винагородою, або доходами, що виникають, відповідно до інших осіб, що безпосередньо займаються іншою діяльністю, де можливим є виникнення конфлікту інтересів у зв'язку з цими напрямками діяльності;
- (d) заходи для запобігання або обмеження будь-якої особи від здійснення неправомірного впливу стосовно того, як відповідна особа здійснює діяльність управління колективним портфелем;

- (e) заходи, що передбачають запобігання та контроль одночасної або послідовної участі відповідної особи в окремих видах діяльності колективного управління портфелем, де така участь може призвести до порушення належного врегулювання конфліктів інтересів.

Якщо прийняття або практичне втілення одного або декількох з цих заходів та процедур не забезпечують необхідний рівень неупередженості, держави-члени повинні вимагати, щоб керуючі компанії прийняли такі альтернативні або додаткові заходи та процедури, які необхідні і доречні для цих цілей.

Стаття 20

Управління діяльністю, що призводить до виникнення збиткових конфліктів між сторонами

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії підтримували і регулярно оновлювали записи видів діяльності колективного управління портфелями, які виконуються управляючою компанією безпосередньо, або що ведуться від їх імені, де виник або може виникнути у разі поточної діяльності колективного управління портфелем конфлікт інтересів, що передбачає матеріальний ризик шкоди інтересам одного або кількох представників ПСЦП (UCITS) або інших клієнтів.

2. Держави-члени повинні вимагати, у випадку коли організаційні або адміністративні заходи, що вживаються адміністрацією компанії з управління конфліктами інтересів, не є достатніми задля забезпечення, з достатньою впевненістю, того, що ризик шкоди інтересам ПСЦП (UCITS) або їх вкладників буде попереджений, що вище керівництво або інший компетентний внутрішній орган керуючої компанії негайно проінформований задля прийняття необхідного рішення для забезпечення того, що в будь-якому випадку керуюча компанія діє в найкращих інтересах ПСЦП (UCITS) і його вкладників.

3. Управляюча компанія має повідомити інвесторів про випадки, передбачені в частині 2, будь-якими належними надійними способами і пояснити причини свого рішення.

Стаття 21

Стратегії реалізації виборчих прав

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії розробили адекватні і ефективні стратегії для визначення того, коли і як голосування щодо засобів діяльності, передбачених в портфелі управління, має бути проведене, з виключною перевагою зацікавлених сторін UCITS.

2. Стратегії, згадані в частині 1, повинні визначати заходи і процедури для:

- (a) моніторингу відповідних корпоративних заходів;
- (b) забезпечення того, щоб здійснення права голосу відповідає інвестиційним цілям і політиці відповідних ПСЦП (UCITS);

(с) запобігання та управління будь-якими конфліктами сторін, які виникають на основі здійснення прав голосу.

3. Короткий опис стратегій, зазначених у частині 1, повинен бути доступним для інвесторів.

Інформація про заходи, вжиті на основі цих стратегій повинна бути доступною для вкладників безкоштовно та надаватися на їх запит.

РОЗДІЛ IV

ПРАВИЛА ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ

(Пункт (а) та (б) частини 1 та пункт (а) і (б) частини 2 статті 14 Директиви 2009/65/ЄС)

СЕКЦІЯ 1

Загальні принципи

Стаття 22

Обов'язок діяти в найкращих інтересах ПСІЦП (UCITS) та її вкладників

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії гарантували справедливе ставлення до вкладників керованої ПСІЦП (UCITS).

Управляючі компанії повинні утримуватися від надання переваги інтересам окремої групи вкладників по відношенню до інтересів будь-якої іншої групи вкладників.

2. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії застосовували відповідну політику і процедури для запобігання зловживань, які б могли вплинути на стабільність і цілісність ринку.

3. Без шкоди для вимог, передбачених національним законодавством, держави-члени мають право вимагати від управляючих компаній забезпечення справедливих, правильних і прозорих моделей ціноутворення і систем оцінки, що використовуються для керованих ПСІЦП (UCITS), в цілях дотримання обов'язку діяти в найкращих інтересах вкладників. Керуючі компанії повинні бути в змозі продемонструвати, що портфелі ПСІЦП (UCITS) були точно оцінені.

4. Держави-члени мають право вимагати від управляючих компаній діяти таким чином, щоб запобігти надмірній витраті з боку ПСІЦП (UCITS) та його вкладників.

Стаття 23

Вимоги перевірки відповідності

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб управляючі компанії забезпечили високий рівень перевірки відповідності при відборі і поточному моніторингу інвестицій, в найкращих інтересах ПСІЦП (UCITS) і цілісності ринку.

2. Держави-члени мають право вимагати, щоб управляючі компанії гарантували, що вони мають достатні знання і розуміння активів, у які інвестує ПСІЦП (UCITS).

3. Держави-члени мають право вимагати, щоб управляючі компанії встановили письмову політику, процедури перевірки відповідності і ефективні заходи задля забезпечення того, щоб інвестиції від імені ПСІЦП (UCITS) здійснюються відповідно до цілей, інвестиційної стратегії і ризикових меж ПСІЦП (UCITS).

4. Держави-члени мають право вимагати від управляючих компаній, коли вони здійснюють політику управління ризику, і коли це є доцільним, приймаючи до уваги характер передбачених інвестицій, розробити прогнози і провести аналіз стосовно інвестиційних внесків до структури портфелю ПСІЦП (UCITS), даних про ліквідність, ризик та винагороду до моменту вкладення інвестицій. Аналізи повинні проводитися тільки на основі достовірної та актуальної інформації, як в кількісному, так і в якісному відношенні.

Управляючі компанії повинні виявляти належну майстерність, увагу та відповідність при укладенні, управлінні та припиненні будь-яких домовленостей з третіми особами відповідно до діяльності управління ризиками. Перед укладанням таких угод, керуючі компанії повинні зробити необхідні кроки з метою перевірки того, що третя сторона має можливість і здатність виконувати діяльність управління ризиками надійно, професійно і ефективно. Керуюча компанія встановлює методи для поточного оцінювання рівня стандартів діяльності третьої сторони.

СЕКЦІЯ 2

Обробка замовлень передплати та викупу

Стаття 24

Зобов'язання щодо виконання замовлень передплати та оплати

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, коли управляючі компанії виконали замовлення передплати або викупу від вкладника, вони повинні повідомити вкладника надійними способами про підтвердження виконання замовлення, як тільки це можливо, і не пізніше першого робочого дня після виконання або, в разі отримання підтвердження з боку керівництва компанії від третьої особи, не пізніше, ніж в перший робочий день після отримання підтвердження від третьої сторони.

Тим не менш, перший пункт не застосовується у випадках, якщо повідомлення містить ту ж інформацію, що й підтвердження, що має бути негайно відправлене власнику іншою особою.

2. Повідомлення, зазначене у частині 1, де це доцільно, включає наступну інформацію:

- (а) визначення керуючої компанії;
- (б) ім'я або інші дані вкладників;
- (с) дата і час отримання замовлення і спосіб платежу;
- (д) дата виконання;
- (е) ідентифікація ПСІЦП (UCITS);

- (f) характер замовлення (передплата або викуп);
- (g) кількість одиниць;
- (h) вартість одиниці, за якої вона була передплачена або викуплена;
- (i) дата встановлення номінальної вартості;
- (j) валова вартість замовлення з урахуванням передплати або суми нетто після здійснення викупу;
- (k) загальна сума комісійних та витрат, що стягуються і, в разі запиту інвестором, детальний опис по частинам.

3. У випадку періодичних замовлень для вкладників, управляючі компанії повинні вжити заходи, описані в частині 1, або надавати співвласникам принаймні раз на 6 місяців інформацію, вказану в частині 2, щодо цих угод.

4. Управляючі компанії повинні надати на прохання вкладника інформацію про стан замовлення.

СЕКЦІЯ 3

Найкраще виконання

Стаття 25

Прийняття рішень для дії від імені керованої ПСЦП (UCITS)

1. Держави-члени мають право вимагати від управляючих компаній діяти в найкращих інтересах ПСЦП (UCITS) при прийнятті рішення діяти від імені керованої ПСЦП (UCITS) в контексті управління їхніми портфелями.

2. Для цілей частини 1, держави-члени повинні гарантувати, що управляючі компанії здійснять всі потрібні кроки для отримання найкращого результату для ПСЦП (UCITS), беручи до уваги ціни, витрати, швидкість, ймовірність виконання і розрахунку, розмір замовлення і характер, або будь-які інші параметри, пов'язані з виконанням замовлення. Відповідна важливість таких факторів має бути визначена на основі наступних критеріїв:

- (a) цілі, інвестиційна політика та ризики, притаманні ПСЦП (UCITS), як зазначено в публікації або в правилах фонду чи статуті ПСЦП (UCITS).
- (b) характеристики замовлення;
- (c) характеристики фінансових документів, які є предметом цього замовлення;
- (d) характеристики місць виконання, до яких замовлення може бути направлено.

3. Держави-члени мають право вимагати, щоб управляючі компанії розробили та впровадили ефективні механізми для дотримання зобов'язань, згаданих у частині 2. Зокрема, керуючі компанії повинні визначити та впровадити політику, що дала б можливість отримання для замовлень UCITS найкращих результатів відповідно до частини 2.

Управляючі компанії повинні отримати попередню згоду інвестиційної компанії на політику виконання. Управляюча компанія повинна надати в розпорядження відповідну інформацію вкладникам щодо політики, встановленої відповідно до цієї статті та інформацію про будь-які істотні зміни в цій політиці.

4. Управляючі компанії на регулярній основі повинні здійснювати моніторинг ефективності їх механізмів і політики виконання замовлень з метою виявлення і, при необхідності, виправлення недоліків.

Крім того, управляючі компанії мають щорічно переглядати політику виконання. Аналіз повинен також здійснюватися кожний раз, коли відбувається матеріальна зміна, що впливає на здатність управляючої компанії до подальшого отримання найкращого результату для керованої ПСЦП (UCITS).

5. Управляючі компанії повинні бути в змозі продемонструвати, що вони виконали замовлення від імені ПСЦП (UCITS) відповідно до політики виконання управляючої компанії.

Стаття 26

Розміщення замовлень від імені ПСЦП (UCITS) щодо інших суб'єктів для виконання

1. Держави-члени можуть вимагати від керуючих компаній діяти в найкращих інтересах ПСЦП (UCITS), якими вони керують, коли в контексті управління їх портфелями вони передають для виконання іншим компаніям замовлення діяти від імені керованої ПСЦП (UCITS).

2. Держави-члени повинні забезпечити використання керуючими компаніями всіх можливих заходів для отримання найкращого результату для ПСЦП (UCITS), з урахуванням цін, витрат, швидкості, ймовірності виконання, розрахунків, розміру, характеру чи будь-яких інших параметрів, пов'язаних із виконанням замовлення. Відповідна важливість цих факторів визначається з посиланням на частину 2 статті 25.

Для тих цілей, управляючі компанії встановлюють і проводять політику, що сприяє виконанню зобов'язань, згаданих у першому пункті. Політика повинна визначити, по відношенню до всіх видів інструментів діяльності, суб'єкти, яким можуть надаватись замовлення. Управляюча компанія повинна брати на себе заходи щодо виконання лише тих домовленостей, якщо такі заходи відповідають зобов'язанням, викладеним у цій статті. Управляюча компанія надає в розпорядження вкладників відповідну інформацію про політику дій, визначену відповідно до цієї частини, і про будь-які істотні зміни в цій політиці.

3. Управляючі компанії мають здійснювати на регулярній основі моніторинг ефективності політики, встановленої відповідно до частини 2 і, зокрема, якості виконання суб'єктів, зазначена у цій політиці і, при необхідності, мають виправляти будь-які недоліки.

Крім того, управляючі компанії мають щорічно переглядати свою політику. Такий огляд повинен також здійснюватися, якщо відбулися матеріальні зміни, що впливають на здатність управляючої компанії і надалі отримувати найкращий результат для керованої ПСЦП (UCITS).

4. Управляючі компанії повинні бути в змозі продемонструвати, що вони розмістили замовлення від імені ПСЦП (UCITS) згідно з політикою, встановленою відповідно до частини 2.

СЕКЦІЯ 4

Обробка замовлень

Стаття 27

Загальні принципи

1. Держави-члени мають право вимагати, щоб керуючі компанії розробили і впровадили процедури і механізми, які б забезпечили оперативне, справедливе і належне виконання угод портфеля від імені ПСЦП (UCITS).

Процедури і механізми, що використовуються управляючою компанією, повинні відповідати таким умовам:

- (a) гарантувати, що замовлення виконані від імені ПСЦП (UCITS) оперативно та точно зареєстровані та зафіксовані;
- (b) виконувати іншим чином подібні до ПСЦП (UCITS) замовлення послідовно і швидко, до тих пір, поки характеристики замовлення або переважаючі ринкові умови не роблять це неможливим, або поки вони відповідають інтересам ПСЦП (UCITS).

Фінансові документи або грошові суми, отримані в результаті виконання замовлень повинні бути швидко і правильно направлені на рахунок відповідного ПСЦП (UCITS).

2. Управляюча компанія не повинна зловживати інформацією щодо невиконаних замовлень, і повинна прийняти усі можливі заходи для запобігання зловживання інформацією будь-якими відповідними особами.

Стаття 28

Накопичення і розподіл торгових замовлень

1. Держави-члени не повинні дозволяти управляючим компаніям виконувати замовлення ПСЦП (UCITS) одночасно з замовленням іншого ПСЦП (UCITS), або разом і замовленням іншого клієнта, або із замовленнями

особистого характеру, поки наступні умови не будуть виконані:

- (a) не допускається накопичення замовлень, обробка яких спричиняє шкоду будь-кому з представників ПСЦП (UCITS) або його клієнтів, замовлення яких мають бути оброблені разом з іншими;
- (b) політика розподілу замовлень повинна бути встановлена і реалізована, забезпечуючи досить точні умови для справедливого розподілу накопичених замовлень, і має включати параметри, за якими обсяг і ціна впливають на розподіл та поетапне виконання замовлень.

2. У випадку, коли компанія займається декількома замовленнями різних ПСЦП (UCITS) або іншого клієнта і частково виконує ці замовлення, держави-члени повинні забезпечити, щоб розподіл порядку управління цими замовленнями відбувався відповідно до політики розподілу замовлень.

3. У випадку, коли компанія займається декількома замовленнями ПСЦП (UCITS) або іншого клієнта і частково виконує ці замовлення, держави-члени повинні забезпечити, щоб розподіл порядку управління цими замовленнями не відбувався зі шкодою для ПСЦП (UCITS) або іншого клієнта.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб управляючі компанії, які займаються замовленнями ПСЦП (UCITS), або іншого клієнта за власною ініціативою, та частково виконують накопичені замовлення, визначало порядок реалізації замовлень ПСЦП (UCITS), або іншого клієнта та несло за це безпосередню відповідальність.

У випадку, коли керуюча компанія може аргументовано пояснити для ПСЦП (UCITS) або його інших клієнтів свою нездатність виконати замовлення у визначений термін без затримки, або взагалі, компанія може визначити пріоритетність виконання замовлень на власний розсуд, відповідно до політики, пункту (b) частини 1.

СЕКЦІЯ 5

Заохочення

Стаття 29

Охорона найкращих інтересів ПСЦП (UCITS)

1. Держави-члени повинні гарантувати, що діяльність керуючих компаній не розглядається як чесна, справедлива та професійна діяльність по відношенню до інтересів ПСЦП (UCITS), якщо у зв'язку з інвестиційним управлінням та адміністративними діями по відношенню до ПСЦП (UCITS), вони виплачують або отримують будь-які комісійні, або надають чи отримують будь-яку не грошову винагороду, за виключенням наступного:

- (a) винагороду, комісійні або не грошові вигоди, що надаються чи отримуються ПСЦП (UCITS), або особою, що діє від імені ПСЦП (UCITS);

- (b) винагороду, комісійні або не грошові вигоди, що отримує третя особа або особа, яка діє від імені третьої сторони, у випадку коли виконуються наступні умови:
- (i) існування, характер і розмір плати, комісійних або прибутку, або, якщо сума не може бути встановлена, спосіб розрахунку цієї суми має бути розкритий ПСІЦП (UCITS) чітко, точно, зрозуміло, до надання відповідних послуг;
 - (ii) виплата суми або комісійних, або надання не грошових вигод повинні бути використані на підвищення якості відповідних послуг, а не погіршувати дотримання керуючою компанією обов'язків пов'язаних з діяльністю щодо найкращих інтересів ПСІЦП (UCITS);
- (c) належні виплати, які є необхідними для забезпечення відповідних послуг, включаючи депозитні кошти, розрахункові і біржові збори, нормативні збори або судові витрати, і які, за своєю природою, не можуть привести до конфліктів із керуючою компанією на тему її діяльності та обов'язків діяти чесно, справедливо та професійно згідно до найкращих інтересів ПСІЦП (UCITS).

2. Держави-члени повинні дозволити управляючій компанії, для цілей підпункту (i) пункту (b) частини 1, розкрити основні умови домовленості, що стосуються виплати, комісії або не грошової вигоди, в короткій формі, за умови, що керуюча компанія зобов'язується розкривати більш детальну інформацію на прохання вкладників і за умови, якщо компанія відповідає за взяті на себе зобов'язання.

РОЗДІЛ V

ДАНІ СТАНДАРТНИХ УГОД МІЖ ДЕПОЗИТАРІЄМ ТА КЕРУЮЧОЮ КОМПАНІЄЮ

(Частина 5 статті 23 та частина 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС)

Стаття 30

Елементи, пов'язані з процедурами, яких повинні дотримуватися учасники угоди

Держави-члени мають право вимагати від депозитарія та управляючої компанії, що згадані в цьому розділі, як «сторони договору», включити до письмової угоди, визначеній в частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС принаймні такі дані, що пов'язані з послугами, що були надані, і процедурами, яких повинні дотримуватися учасники угоди:

- (a) опис процедур, у тому числі пов'язаних із зберіганням, які будуть здійснені стосовно кожного виду активів ПСІЦП (UCITS) ввірених депозитарію;

- (b) опис процедур, яких слід дотримуватися у разі зміни керуючою компанією правил фонду або публікацій ПСІЦП (UCITS), а також визначення того, коли депозитарій повинен бути проінформований, або коли попередня угода з депозитарієм потребує змін;
- (c) опис засобів і процедур, за допомогою яких депозитарій надає керуючій компанії всю відповідну інформацію, якою має оперувати керуюча компанія при виконанні обов'язків, включаючи опис засобів та процедур, що стосуються дотримання всіх прав стосовно фінансових інструментів, а також засобів та процедур, які використовуються з метою забезпечення керуючій компанії і ПСІЦП (UCITS) своєчасного та прямого доступу до інформації, що стосується рахунків ПСІЦП (UCITS);
- (d) опис засобів і процедур, за допомогою яких депозитарій буде мати доступ до всієї необхідної інформації, яку він потребує для виконання своїх обов'язків;
- (e) опис процедур, за допомогою яких депозитарій має можливість слідкувати за поведінкою керуючої компанії, та оцінювати якість передачі інформації, у тому числі шляхом власних перевірок на місцях;
- (f) опис процедур, за допомогою яких керуюча компанія може переглянути діяльність депозитарія щодо його договірних зобов'язань.

Стаття 31

Елементи, пов'язані з обміном інформацією та зобов'язанням щодо конфіденційності та відмивання грошей

1. Держави-члени повинні вимагати від сторін договору, вказаного у частині 5 статті 23 або у частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС, включати такі елементи, що пов'язані з обміном інформацією та зобов'язаннями щодо конфіденційності і відмивання грошей в цьому договорі:

- (a) список усієї інформації, якою повинні обмінятися ПСІЦП (UCITS) з керуючою компанією та депозитарієм, і яка пов'язана із передплатою, викупом, випуском, ануляцією та повторним викупом одиниць ПСІЦП (UCITS);
- (b) зобов'язання щодо дотримання конфіденційності, що застосовуються до сторін договору;
- (c) інформацію про завдання та обов'язки сторін договору щодо зобов'язань, пов'язаних з попередженням відмивання коштів та фінансування тероризму, де це доречно.

2. Зобов'язання, згадані в пункті (b) частини 1 повинні бути визначені так, щоб не завадили компетентному керівному органу держави, представником якої є керуюча компанія, або компетентному керівному органу держави, яку представляє ПСІЦП (UCITS), отримати доступ до відповідних документів та інформації.

Стаття 32

Елементи, зв'язані з призначенням третіх осіб

У випадку, якщо депозитарій або керуюча компанія призначають третіх осіб для виконання своїх безпосередніх обов'язків, держави-члени мають право вимагати від сторін укладення договору, визначеного в частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС, і який має включати принаймні такі відомості:

- (a) зобов'язання обох сторін договору про надання детальної інформації на регулярній основі, стосовно третіх сторін, що призначаються депозитарієм або керуючою компанією для виконання відповідних обов'язків;
- (b) зобов'язання того, що на прохання однієї зі сторін, інша сторона надаватиме інформацію про критерії, які використовуються для вибору третьої сторони та кроки, зроблені для контролю діяльності цієї третьої сторони;
- (c) підтвердження, що на відповідальність депозитарія, про яку йдеться в статті 24 або статті 34 Директиви 2009/65/ЄС, не може впливати той факт, що він передав третій стороні всі або деякі з своїх активів на зберігання.

Стаття 33

Елементи, зв'язані з потенційними змінами та розірванням договору

Держави-члени повинні вимагати від сторін угоди, згаданої в частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС, включати в цей договір як мінімум такі дані, пов'язані з поправками і розірванням договору:

- (a) термін дії договору;
- (b) умови, за яких договір може бути змінений або припинений;
- (c) умови, необхідні для полегшення переходу до іншого депозитарія і, в разі такого переходу, процедуру, відповідно до якої депозитарій повинен надіслати всю відповідну інформацію іншому депозитарію.

Стаття 34

Застосовне право

Держави-члени повинні вимагати від сторін угоди, згаданої в частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС, щоб вони вказали, що закон держави, яку представляє ПСЦП (UCITS) застосовується для цієї угоди.

Стаття 35

Електронна передача інформації

У випадках, коли сторони договору, визначеного у частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС

згодні з використанням електронної передачі інформації, яка передається між ними, в частковому або повному об'ємі, держави-члени повинні вимагати, щоб така угода містила положення, що гарантують ведення обліку такої інформації.

Стаття 36

Сфера застосування угоди

Держави-члени можуть допустити, щоб угода, вказана в частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС охоплювала більше ніж одне ПСЦП (UCITS), яким займається керуюча компанія. У такому випадку, угода повинна включати ті ПСЦП (UCITS), з якими співпрацюють.

Стаття 37

Угода про рівень обслуговування

Держави-члени повинні дозволити сторонам угоди або включити відомості про засоби та процедури, зазначені у пунктах (c) і (d) статті 30 в угоду, визначену у частині 5 статті 23 або частині 5 статті 33 Директиви 2009/65/ЄС, або в окрему письмову угоду.

РОЗДІЛ VI

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

(Частина 1 статті 51 Директиви 2009/65/ЄС)

ЧАСТИНА 1

Політика управління ризиками і оцінка ризиків

Стаття 38

Політика управління ризиками

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб управляючі компанії розробили, впровадили і підтримували адекватну і документально підтвержену політику управління ризиками, яка ідентифікує ризики UCITS, які їй загрожують чи яким вона може піддатися.

Політика управління ризиками повинна включати такі процедури, які необхідні, щоб дозволити керуючій компанії оцінювати кожний профіль ПСЦП (UCITS), яким вона управляє і вплив цього профілю ПСЦП (UCITS) на ринок, ліквідність та іншу сторону ризиків, а також вплив на ПСЦП (UCITS) всіх інших ризиків, у тому числі операційні ризики, які можуть бути суттєвими для кожного профілю ПСЦП (UCITS), якими він керує.

Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії розглянули наступні елементи в політиці управління ризиками:

- (a) методи, інструменти та механізми, що дозволяють їм дотримуватися зобов'язань, викладених в статтях 40 і 41;

(b) розподіл обов'язків в межах керуючої компанії, що стосуються управління ризиками.

2. Держави-члени мають вимагати, щоб управляючі компанії забезпечили політику регулювання ризиків, згадану в частині 1 і встановили терміни, зміст і періодичність звітності щодо ризику функцій управління, згаданих у статті 12, повідомили ці дані раді директорів і вищому керівництву і, при необхідності, наглядовій функції.

3. Для цілей частин 1 і 2, держави-члени повинні забезпечити, щоб керуючі компанії врахували характер, масштаб і складність їхнього бізнесу і профілі ПСІЦП (UCITS), якими вони керують.

Стаття 39

Оцінка, моніторинг і аналіз політики управління ризиками

1. Держави-члени мають вимагати від керуючих компаній оцінку, моніторинг та періодичний огляд:

- (a) адекватності та ефективності політики в галузі управління ризиками і механізмів, процесів і технологій, згаданих в статтях 40 і 41;
- (b) рівень відповідності керуючої компанії політиці управління ризиками і домовленостям, процесам і технологіям, згаданим у статтях 40 і 41;
- (c) адекватності і ефективності заходів, що вживаються для подолання будь-яких недоліків в процесі управління ризиками.

2. Держави-члени мають вимагати, щоб управляючі компанії повідомили компетентні органи своєї держави про усі суттєві зміни в процесі управління ризиками.

3. Держави члени повинні забезпечити, щоб вимоги, викладені в частині 1, були розглянуті компетентними органами держави, яку представляє управляюча компанія, на поточній основі і, відповідно, при видачі дозволу.

СЕКЦІЯ 2

Процеси управління ризиками, вплив контрагентного ризику і концентрація емітента

Стаття 40

Оцінка і керування ризиком

1. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії прийняли адекватні та ефективні механізми, процеси і методи з метою:

- (a) оцінки та управління в будь-який час ризиком, під який попадає ПСІЦП (UCITS), або під який може попасти;
- (b) забезпечити дотримання обмежень, що стосуються глобального впливу і ризику контрагента, відповідно до статей 41 і 43.

Ці механізми, процеси і методи повинні бути відповідні характеру, масштабу і складності бізнесу керуючої компанії та профілям ПСІЦП (UCITS), якими вони керують, і бути відповідними до профілю ризику ПСІЦП (UCITS).

2. Для цілей частини 1, держави-члени мають вимагати від керуючих компаній вжити наступні заходи для кожного профілю UCITS:

- (a) ввести в дію такі механізми оцінки ризиків, процеси і методи, які необхідні для забезпечення того, щоб ризики конкретної ситуації та їх частка в загальній ситуації ризиків були точно виміряні на матеріалі надійних даних, і щоб заходи, процеси і методи вимірювання ризиків були адекватно задокументовані;
- (b) проведення, при необхідності, періодичних оглядових тестів з метою розгляду достовірності системи передбачення та оцінки ризиків;
- (c) провести, при необхідності, періодичні стрес-тести і розглянути аналізи сценаріїв, для усунення ризиків, пов'язаних з потенційними змінами в ринкових умовах, які можуть несприятливо вплинути на ПСІЦП (UCITS);
- (d) розробити, впровадити і підтримувати функціонування задокументованої системи внутрішнього обмеження, що стосується заходів, що використовуються для управління та контролю відповідних ризиків для кожного профілю ПСІЦП (UCITS) з урахуванням всіх ризиків, які можуть мати істотне значення для UCITS, згаданих у статті 38, і забезпечити сумісність з ризик-профілем ПСІЦП (UCITS);
- (e) гарантувати, що нинішній рівень ризику відповідає системі лімітування ризику, викладеної в пункті (d) для кожного профілю ПСІЦП (UCITS);
- (f) розробити, впровадити і підтримувати адекватні процедури, які, у разі фактичного або передбачуваного порушення системи ризикових обмежень ПСІЦП (UCITS), дали б результати своєчасних заходів щодо виправлення становища в інтересах вкладників.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб керуючі компанії використовували відповідний процес управління ліквідністю ризиків з метою гарантувати те, що кожний профіль ПСІЦП (UCITS) в будь-який момент є відповідним з частиною 1 статті 84 Директиви 2009/65/ЄС.

У разі необхідності, керуючі компанії проводять стрес-тести, які дозволяють оцінити ризик ліквідності для ПСІЦП (UCITS) за виняткових обставин.

4. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії забезпечили, що кожний ліквідний профіль інвестицій ПСІЦП (UCITS), яким вони управляють, відповідав політиці викупу, викладеній в Правилах фонду або документах про корпорацію чи в проспекті емісії.

*Стаття 41***Розрахунок глобального впливу**

1. Держави-члени мають вимагати, щоб управляючі компанії розраховували глобальний вплив для керованої ПСЦП (UCITS), як згадано в частині 3 статті 51 Директиви 2009/65/ЄС, як одне з наступних:

(a) додатковий вплив і важелі, створені ПСЦП (UCITS) через використання фінансових деривативних документів, в тому числі залучених деривативних документів відповідно до четвертого пункту частини 3 статті 51 Директиви 2009/65/ЄС, який не може перевищувати повну вартість чистих активів ПСЦП (UCITS);

(b) ризик ринку портфеля ПСЦП (UCITS).

2. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії розраховували глобальний вплив UCITS, принаймні на основі даних одного дня.

3. Держави-члени можуть дозволити управляючим компаніям розрахунок глобального впливу шляхом передачі економічної вартості ризику або інших передових методів оцінки ризику, які можуть бути доцільними. Для цих цілей «економічна вартість ризику» означає міру максимально очікуваної втрати при заданому рівні протягом певного періоду.

Держави-члени мають вимагати від управляючих компаній гарантій, що метод, які було обрано для оцінки глобального впливу, є підходящим, враховуючи політику інвестицій, яку веде ПСЦП (UCITS), та типи і складність фінансових деривативних засобів, що використовуються, та пропорції портфелю ПСЦП (UCITS), до складу якого входять деривативні фінансові інструменти.

4. Якщо ПСЦП (UCITS) у відповідності з частиною 2 статті 51 Директиви про TIVE 2009/65/ЄС використовує методи та інструменти, в тому числі РЕПО та кредитування цінними паперами з метою отримання додаткових важелів впливу на ринковий ризик, держави-члени мають вимагати від управляючої компанії взяти ці операції до уваги при розрахунку глобального впливу.

*Стаття 42***Зобов'язальний підхід**

1. У випадку, коли зобов'язальний підхід використовується для розрахунку глобального впливу, держави-члени мають вимагати від управляючої компанії застосування цього підходу до всіх деривативних фінансових документів, включаючи залучені деривативні документи, про які йдеться в четвертому пункті частини 3 статті 51 Директиви 2009/65/ЄС, що використовується як частина загальної інвестиційної політики ПСЦП (UCITS) з метою зниження ризику або для цілей ефективного управління портфелем, про яке йдеться у частині 2 статті 51 зазначеної Директиви.

2. У випадку, коли зобов'язальний підхід використовується для розрахунку глобального впливу, держави-члени мають вимагати від керуючих компаній перетворити всі позиції фінансових директивних інструментів в ринкову вартість еквівалентної позиції в рамках активів деривативу

(стандартний зобов'язальний підхід). Держави-члени можуть дозволити керуючим компаніям застосовувати інші методи розрахунку, які еквівалентні стандартному підходу зобов'язання.

3. Держави-члени можуть дозволити управляючій компанії зайнятися мережею та страхуванням розрахунку глобального впливу, якщо ця домовленість не залишає без уваги очевидні та матеріальні ризики та призводить до явного зниження ризику впливу.

4. У випадку коли використання фінансових деривативних документів не призводить до збільшення нараження на ризик для ПСЦП (UCITS), це нараження на ризик не повинно бути включене в розрахунок зобов'язань.

5. У випадку якщо використовується зобов'язальний підхід, тимчасові боргові домовленості, укладені від імені ПСЦП (UCITS) відповідно до статті 83 Директиви 2009/65/ЄС, не обов'язково повинні бути включені в розрахунок глобального впливу.

*Стаття 43***Ризик контрагента й концентрація емітента**

1. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії забезпечили, що ризик контрагента, який виникає в наслідок позабіржових фінансових деривативних заходів (ОТС), є суб'єктом обмежень, встановлених у статті 52 Директиви 2009/65/ЄС.

2. При розрахунку впливу ПСЦП (UCITS) на контрагента, відповідно до обмежень, про які йдеться в частині 1 статті 52 Директиви про TIVE 2009/65/ЄС, керуючі компанії повинні використовувати позитиву переоцінку їх ринкової вартості позабіржових деривативних контрактів з цим контрагентом.

Управляючі компанії можуть посідувати деривативні позиції ПСЦП (UCITS) з тим же контрагентом, за умов, що вони здатні юридично дотримуватися угоди про взаємні розрахунки з контрагентом від імені UCITS. Зарахування зобов'язань повинно бути допустимим лише по відношенню до деривативних засобів ОТС з тим самим контрагентом, а не по відношенню до якихось інших впливів, що ПСЦП (UCITS) може мати із тим самим контрагентом.

3. Держави-члени можуть дозволити керуючим компаніям зменшити вплив ПСЦП (UCITS) на контрагента деривативної угоди ОТС через отримання застави. Отримана застава повинна бути досить ліквідною, щоб вона могла бути швидко реалізована за ціною, яка близька до його передпродажної вартості.

4. Держави-члени мають право вимагати від керуючої компанії прийняття застави до уваги при розрахунку впливу ризику контрагента, про який йдеться у частині 1 статті 52 Директиви 2009/65/ЄС, коли керуюча компанія передає заставу контрагентам ОТС від імені ПСЦП (UCITS). Застава може бути прийнята до уваги тільки на основі чистого методу, тільки якщо керуюча компанія в змозі законно дотримуватися ряду домовленостей про взаємні розрахунки з контрагентами від імені ПСЦП (UCITS).

5. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії розрахували межі концентрації емітента, зазначені у статті 52 Директива 2009/65/ЄС на основі базового впливу, створеного за допомогою деривативних фінансових інструментів відповідно до підходу зобов'язань.

6. По відношенню до впливу, причиною якого є позабіржові деривативні чинники, згадані у частині 2 статті 52 Директиви 2009/65/ЄС, держави-члени мають вимагати від керуючих компаній включити до розрахунку будь-який вплив на ризик контрагента ОТС деривативів.

СЕКЦІЯ 3

Процедури оцінки позабіржових деривативних чинників

Стаття 44

Процедури оцінки вартості позабіржових деривативів

1. Держави-члени мають вимагати, щоб керуючі компанії переконалися, що вплив UCITS на позабіржові деривативні чинники є справедливим, і не покладається тільки на ринковий курс, встановлений контрагентом позабіржових угод, які відповідають критеріям, встановленим у частині 4 статті 8 Директиви 2007/16/ЄС.

2. Для цілей частини 1, керуючі компанії повинні розробити, впровадити та підтримувати механізми і процедури, які забезпечують відповідну, прозору та справедливу оцінку впливу UCITS на позабіржові деривативні чинники.

Держави-члени мають вимагати від керуючих компаній, що справедлива вартість позабіржових деривативів є суб'єктом адекватної, точної та незалежної оцінки.

Засоби та процедури оцінки повинні бути адекватними та відповідати характеру і складності певним деривативам ОТС.

Управляючі компанії повинні відповідати вимогам, встановленим у частині 2 статті 5, та в другому пункті частини 4 статті 23 у випадку, якщо домовленості і процедури, що стосуються оцінки позабіржових деривативних чинників, пов'язані із виконанням певних заходів третіми сторонами.

3. Для цілей частин 1 і 2, функції управління ризиками визначаються відповідно до конкретних обов'язків та зобов'язань.

4. Оцінка механізмів і процедур, згаданих у частині 2, повинна бути відповідним чином задокументована.

СЕКЦІЯ 4

Передача інформації стосовно деривативних чинників

Стаття 45

Звіти про деривативні інструменти

1. Держави-члени мають вимагати, щоб управляючі компанії надали компетентним органам своїх держав звіти

принаймні на основі річного звіту, які містять інформацію, що відображає достовірне і об'єктивне уявлення про типи деривативних інструментів для кожного профілю UCITS, основні ризики, кількісні межі і методи, які вибираються для оцінки ризиків, пов'язаних із деривативами.

2. Держави-члени мають бути впевнені, що компетентні органи країни керуючої компанії слідкують за регулярністю надання та повнотою інформації, зазначеної в частині 1, і що у них є можливість втрутитися, незалежно від обставин.

РОЗДІЛ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 46

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви не пізніше 30 червня 2011 року. Вони повинні негайно повідомити Комісію про текст цих положень та кореляційну таблицю між тими положеннями і цією Директивою.

Коли держави-члени приймають ці положення, вони повинні посилатися на дану Директиву або супроводжуватися посиланням на офіційні опублікування. Держави-члени повинні визначити, як таке посилання буде зроблено.

2. Держави-члени повинні повідомити Комісії тексти основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють у сфері, охоплюваній цією Директивою.

Стаття 47

Набуття чинності

Ця Директива набирає чинності на 20 день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 48

Адресати

Ця Директива адресована державам-членам.

Вчинено в Брюсселі, 1 липня 2010 року.

За Комісію

Голова

Jose Manuel BARROSO